

Î N C H E I E R E

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Liubei Șaban împotriva Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea la plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 iunie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 21 martie 2016, Liuba Șaban a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea la plata indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 04 aprilie 2010, a fost angajată în cadrul Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI în funcția de inspector al Serviciului apărare împotriva incendiilor în Detașamentul de salvatori și pompieri sectorul Centru mun. Chișinău, în baza contractului individual de muncă nr. 1632 din 02 aprilie 2010.

Menționează că, prin ordinul nr. 96 EF din 17 iulie 2015 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 26 iulie 2015 până la 23 februarie 2018.

Invocă că, la data de 28 ianuarie 2016, a depus la Casa Națională de Asigurări Sociale o cerere, prin care a solicitat achitarea indemnizației lunare pentru îngrijirea copilului, însă aceasta a fost respinsă, deoarece Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI nu achită primele de asigurări sociale, astfel, persoanele neasigurate beneficiază doar de indemnizație unică la

nașterea copilului și de indemnizație lunară pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 1,5 ani.

Susține că, ulterior, la data de 28 ianuarie 2016, a depus la Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI o cerere, prin care a solicitat achitarea în contul Casei Naționale de Asigurări Sociale contribuția de asigurări sociale, pentru a beneficia de indemnizație pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, însă aceasta a fost respinsă prin răspunsul pârâtului nr. 19/7-1-15/16 din 12 februarie 2016.

Solicită recunoașterea ilegală a refuzului Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI de a achita indemnizația pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani și încasarea de la Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI în beneficiul său a indemnizației pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, lunar câte 30 % din venitul său lunar.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 iunie 2016 a fost admisă parțial acțiunea, a fost recunoscut neîntemeiat răspunsul Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI nr. 19/7-1-15/16 din 12 februarie 2016 și a fost obligat Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI să achite în beneficiul Liubei Șaban diferența din indemnizația achitată ca persoană neasigurată de către Casa Națională de Asigurări Sociale și neplătită din indemnizația pentru îngrijirea copilului Dumitru Zinenco, născut la 23 februarie 2015, lunar a câte 30%, reieșind din salariu mediu lunar, începând cu 23 februarie 2015 până la 23 februarie 2018. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță ajungând la această concluzie, a constatat că, reclamanta activează în funcția de inspector al Serviciului protecției civile Rîșcani al Direcției situații excepționale mun. Chișinău a Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI, iar la data de 17 iulie 2015, prin ordinul pârâtului nr. 96 EF i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, de la 26 iulie 2015 până la 23 februarie 2018.

Astfel, prima instanță, reieșind din prevederile art. 30 din Legea Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007, ale art. 37 alin. (4) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, în vigoare din 05 martie 2013 și ale pct. 6 și 23 din Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 108 din 03 februarie 2005, a concluzionat că, indemnizațiile se plătesc la locul de serviciu din bugetul de stat, iar refuzul pârâtului nr. 19/7-1-15/16 din 12 februarie 2016 este neîntemeiat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 21 decembrie 2016, Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au fost interpretate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Menționează că, Liuba Șaban a încheiat contractul individual de muncă cu șeful Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale în calitate de angajator, fiind angajată în funcția de inspector al Serviciului protecției civile Rîșcani al Direcției situații excepționale mun. Chișinău a Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI.

Susține că, în privința personalului atestat din cadrul Serviciului se resfrâng prevederile Legii cu privire la Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale nr. 93 din 05 aprilie 2007.

Invocă că, conform art. 30 al Legii cu privire la Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale, colaboratorii Serviciului sunt supuși asigurării obligatorii de stat, dar nu și asigurării sociale de stat. Prin urmare, din salariul acestora nu se rețin plățile în bugetul asigurărilor sociale, respectiv nu cad sub incidența Legii cu privire la indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004.

Relevă că, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu prevede încasarea pentru personalul atestat a contribuțiilor de asigurări sociale de stat, respectiv nu se acordă nici indemnizația de creștere și îngrijire a copilului până la vârsta de 3 ani, deoarece personalul Serviciului dispune de grad și statut special în conformitate cu Legea cu privire la Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale.

Mai invocă că, conform art. 7 alin. (1) al Legii cu privire la indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări o constituie venitul mediu lunar realizat în ultimele 12 luni calendaristice premergătoare lunii producerii riscului asigurat, venit din care au fost calculate contribuțiile individuale de asigurări sociale.

Prin urmare, din contul mijloacelor bugetului de stat se achită indemnizația lunară pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 1,5 ani persoanelor neasigurate conform prevederilor pct. 2 din Hotărârea Guvernului RM nr. 1478 din 15 noiembrie 2002 cu privire la indemnizațiile adresate familiilor cu copii.

În această ordine de idei, consideră că, indiferent de faptul dacă solicitantul acestor indemnizații este angajat în câmpul muncii sau nu, cererea pentru stabilirea indemnizației unice la nașterea copilului și a indemnizației lunare pentru creșterea și îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani sau 1,5 ani urmează a fi depusă la Casa Teritorială de Asigurări Sociale.

Prin referința depusă la data de 31 ianuarie 2017 Liuba Șaban a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din

materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept

procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al MAI asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Serviciului protecției civile și situațiilor excepționale al MAI ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serviciul protecției civile și situațiilor excepționale al Ministerului Afacerilor Interne se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic